Digitized by the Internet Archive
in 2016

https://archive.org/details/pictapoesis00anea

Louis Blangy

[by Barth. Aneau]
15 ?2

This ed. not in B.M.

PICTA POESIS.

Ab authore denuò recognita.

T PICTVRA POESIS ERIT.

VIRTVTI SIC

CEDIT INVIDIA.

LVGDVNI,
pud Ludouicum & Carolum Peſnot.

M. D. LXIIII.

AETIOLOGICA

PROPHASIS.

CVM Agathandro Lugdunenſi Typographo mihi nonnulla eſt neceſsitudo, cuius ergò familiariter aliquando Muſæum eius ingreſſus: incidi in aliquot imagunculas in æs inciſas. Quarum ego vſum cùm eſſem percontatus, is nullum eſſe reſpondit, quòd inſcriptiones ad picturam alludentes non haberet. aut ſi quas habuiſſet, ſibi periiſſe adfirmauit. ibi ego tales eiconas non temerè effictas eſſe ratus, recepi me ex mutis, & mortuis, vocales, & viuas effecturum: inſpirata viuacis Poëſeos velut anima quod quàm alacriter recepi: is alacriùs excepit, itaque ſtatim cœptum eſt opus : in eo progreſſum: & tandem peractum verſibus latinis, nonnulliſque Græcis maiori tamen labore, minorique exiſtimatione: quàm ſi ex meo ipſius libero commento feciſſem. Quāquàm non adeò anxiè laborans coniectari quid Agalmatographus ille Aphonos (quicunque fuerit) in animo habuiſſet: quàm quod mihi eſſe imagini aptum videretur: id

μυθικῶς adfingere, partim ex meis conceptibus partim ex optimis vtriuſque linguæ autoribus deſumptum. Et tanquàm Lesbia ad hoc ſtructum regula ſum vſus, nimirum non Picturam Poëſi (vt decuit) ſed Poëſin Picturæ iam exaratæ (vt neceſſe fuit) adaptans. Νὴ Δία καθ' ὕστερον πρότερον. idque mihi negotij credidi ſolùm dari: εἰconibus vt conuenirent, quos feciſſem verſus. Quod ego mihi videor propemodum adſecutus. Si cui autem vellicatori minus fœliciter, aut minus propriè videbor: is ſciat moleſtius eſſe, alienis inſiſtẽdo veſtigiis, inter anguſtias ſubſequi: quàm libero greſſu per apertã planitiem expatiari. Nullã etenim ex omnibus imaginẽ delineãdã, aut excalpẽdã curaui ex mea deſcriptione, próq; meo arbitrio (quod facilioris erat operæ) præterquã Symbola, & Stẽmata, & Matrimonij Typũ, cũ Tredecim aliis ſparſim admiſtis: vt perficeretur. Hecatõtas, cũ cumulo, & acceſsione. explerẽtúrq; paginę aliquot inanes, natura vacuũ nõ patiente. In cęteris verò ꝓ mea diuinatione verba rebus q̃ potui cõueniẽtiſsima accõmodare ſum meditatus. Vt præmortuas, ſemiſepultáſq; imagines in vitam, & lucem reuocarem: ingenium meũ exercerem: lectorum vt oculis, ſic animis ſatisfacerẽ: Denique. VIRO BONO & amico obſequium præſtarem. Et hæc eſt operis ſuſcepti cauſa.

DIVINI SPIRITVS INVOCATIO.

OMNE *bonum munus, quod ab omni parte beatū*
A patre luminis eſt deſuper adueniens.
Ergo opus orditur quiſquis quodcunque Poeta:
Inuocat hic primum numinis auxilium:
Carmina ſic quoq; nos ſcripturi picta, precamur,
Cœleſti vt nobis luceat igne Deus.

B. ANVLI, ΣΦΡΑΓΙΔΙΟΝ.
ΑΙΩΝΙΟΝ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΑΙΡΟΝ.

OBSCVRI *generis cùm ſim, nullúmque feratur*
A Gentilitiis nobile ſtemma meis.
Et mihi cùm fuerit pater Anulus, & Roſa mater:
Ex Vtroque meum ſchema parente gero.
ANVLVS *in ſeſe reuoluti circulus anguis,*
Aeternum ſignans eſt Hieroglyphicon.
At ROSA, *corporis eſt nota non obſcura caduci:*
Quæ perit hoc eôdem, quo fuit orta, die.
Scilicet Vt quoniam mortali corpore conſto,
Aeternáque anima: Symbolon hoc habeam.

TYPOGRAPHI AGATHAN-DRI SYMBOLVM.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΝΥΟ Τ Ο ΚΛΕΟΣ.

PERSEVS *ſaxificæ caput exitiale Meduſæ*
Victor periculi gerit.
Aegide Palladia armatus, clypeóque coruſco,
Acuta & Harpe Mercuri,
Vertice pennato, geminis talaribus: auras
Carpens, volat mirabilis.
Deſpicit, ac infra ſe homines in ſaxa ſtupentes:
Fuſis humi ſerpentibus.
ECQVID *id eſt? Cũ abſoluit opus Sapiẽtia pulchrũ*
Acumine Eloquentiæ:
Euehit altè (adeò genus vt mortale ſtupeſcat:)
LABORE PARAT GLORIA.

CHALCOGRAPHIÆ LVGDV.

ΜΥΘΟΣ.

CVI *iaculum, iaculóq; animus præſtantior omni*
Atque Leoninum vis erat exuuium:
CADMVS *Agenorides præſtās facūdia, & armis:*
Vt iaculum penetrās, vt Leo magnanimus,
Vexit in Europam literas Phœnicibus ortas.
In quibus humanæ circulus eſt Sophia.
Quorum quinque (alijs ſe collidentibus vltro)
Plena vocales integritate manent.
Ac terreſtribus has animis inſeuit: & artes.
Ciuiles homines fecit & ex rudibus.

FICTVS *ob hoc vigilis dentes ſparſiſſe Draconis:*
Exq́ʒ ſatis natos dentibus eſſe viros.
Qui ſe occiderunt per mutua vulnera, tantùm
Poſt reliquos cæſos, quinque ſuperſtitibus.
Ex quibus eſt hominũ, poſt multiplicata propago:
Qui primi Thebas incoluêre nouas.
HVIVS *ad archetypum, literas qui ſpargit in vrbe*
Quæ nomen, vires, ſtemma Leonis habet:
Quiq́ʒ libri homines ſapientes perficit: An non
Iure pari poſsit dicere Chalcographus?
SEMINO SERPENTIS DENTES IN PELLE LEONIS.
Hoc eſt LVGDVNI, *Qui Leo Gallicus eſt.*

IN ADVENTVM HEROIS SANCTANDRAEI LVGDVNI GVBERNATORIS.

H A N N O *manu primus fertur tractaſſe Leonẽ*
Pœnus: & artifici Dux catus ingenio.
Aſt hũc quẽ penes eſt Regis manus, atque poteſtas
Quã mirabilius poſſe L E O N T O P O L I N?
Poſſe Leontopolin L V G D I *moderarier Vrbem:*
Quæ nomen (Celtæn voce) Leonis habet.
Ὡ̓Σ Χαρχηδόνιος Ἄννων ἀπέδειξε τιθασὸν
Δεινῷ ἠπιαλέοις χερσὶ λέοντα φόβῳ.
Ὡ̓ς πολιτεύεσθαι ἀγάπητε δίκῃτε προσεῖπε:
Ἡ καθ' ὁμωνυμίαν ἡ πόλις ἐστὶ ΛΕ΄ΩΝ.

MATRIMONII TYPVS.

CORPORE *ſit duplicis forma Hermaphroditus in vno.*
Vnáque ſit facies fœminæ, & vna viri.
Oſcula dein, gemino velut ore reciproca dentur:
Quæ blando alternæ ſunt in amore vices.
Hinc vtrunque Sophos carnē vnam dicat: at inde
(Dum pugnant:) Satyrus rideat eſſe duos.
Carnę quòd eſſe duos cornutus Hebræus in vna
Inſerit: hoc corpus denotat Androgynon.
At quòd non deceant diuiſos iurgia ſponſos:
Id Satyrus μῶρος qui reprehendat: adeſt.
Caſibus aduerſis ſolatia vtrinque ferendis,
Sintque decuſſatim brachia cuncta cruce.

Sic vt dactylion dextro ſuper vbere laua,
Corq; ſiniſtro habeat dextra manus latere,
Ille fidem ſponſam, viuacem hoc ſignat amorem.
Vnà vt conueniant hinc amor, inde fides.
Tum laqueus cingens (ὃς δέσμιος ἰχθύσιος ἐστὶ)
A capite vſque pedes pendeat implicitus.
Sic tamen vt velet nodo coeunte pudenda.
Et notam ſexus non ſinat eſſe notam
Nempe maritalis, noduſq; vxorius: ambo
Dum coeunt tecto membra pudore ligant.
Folliculuſq; iugo ſuper impoſitus caput ornet.
Tum quia ſuaue iugũ: tũ leue quòd ſit onus.
Porrò frugiferis iuxtà ſtet frondibus arbos:
In cuius ramis plurima ſidat auis.
Roſtra inſertantes atque oribus ora columbi.
Et ſatis ex vnà, Turture Turtur habens.
Proq; ſuo fœtu plumis ſpoliata Palumbis.
Concors Cornix in grege ſemper agens,
Pellicanus item transfigens pectora, vitam
Qui pullis proprio ſanguine reſtituit.
ARBOR *ſtirpe ferens fructum genitalibus aruis:*
Connubium eſt: pulchro germine prolificũ.
Morigerum officium miſto notat ore Columbus.
At turtur fidi ſigna pudoris habet.
Inq; ſuos pietas deplume notata palumbe eſt.
Concordes cornix ſignat amicitias.
Tum Pellicanus cor rodens, cura parentum eſt.
Qua ſe pro natis (quos genuere) necant.

Denique

DENIQVE *Sit cãpo procul apparẽte* πάρεργον
Σὺν τέ δῦ ἐρχομένω bubſequa bobus arans.
Iſq; ſit æqualis munus commune laboris.
Compar & augenda ſollicitudo rei.
HAEC *eſt coniugij bene conuenientis imago*
Signum in legitimo connubiale thoro.

ΤΩΝ ΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑ.

IVPITER *in medio ſpectabilis æthera ſtãs eſt.*
Aſſidet huic ſuperûm cætera turba Deûm.
Hic contemplatur. ſpectant illi otia agentes.
Οἵ γὲ θεοὶ τὸ θεῖν ὡς ὀνομάζομεν οἱ.
Altera turba viam affectat (quæ lactea) cæli.
Indigetum ſiſti concilio properans.
Infra capripedes ſublati cornua Panes
Suſpiciunt. terris ſed tamen uſque manent.
Hoc triplex genus eſt, Hominũ, Heroũq́; Deûmque
Imparili qui ſunt ordine diſſimiles.
Summa quies ſuperûm eſt, & contẽplatio, Virtus
Candida, ſemideos ducit ad aſtra viros.
At quorum affectus rebus terreſtribus hærent:
Hi tantùm cernunt ſydera: non adeunt.

INGENIVM, ET LABOR.

CHIRON *Naturæ cur fingitur eſſe biformis,*
Anterioris Homo, poſteriori Equus?
Contentóque arcu volucrem torquere ſagittam,
Ardua ſtelligeri quæ petit aſtra Poli?
AN *quia forma hominis ratio ſit propria? Bruti*
Quadrupedis, proprium ſit labor officium?
Vt quiſquis ſtudio aut opera contendit ad alta:
Huic ſit coniunctus cum ratione labor.

PERFIDVS FAMILIARIS.

PER *medium Braſidas clypeũ traiectus ab hoſte*
Quoque foret læſus ciue rogante modum.
Cui fidebam (inquit) penetrabilis vmbo fefellit.
SIC CVI *ſæpe fides credita: proditor eſt.*

AMORVM CONVERSIO AD STVDIA.

CVM *Satyrus nymphã petulãs ſequeretur amatã:*
Incidit in lamam cæcus arundineam.
Dumq; ibi pro merſa ſuſpiria ducit amica,
In calamis ſuauem ſenſit ineſſe ſonum.
Protinus ergo VALE *longum tunc dixit Amori*
Nymphæ: quẽ pepulit Muſicus Alter amor
Ad calamos animum conuertit namque canoros,
Septenis quibus ex tibia facta fuit.
NYMPHA *Latẽs, vbi ſe neglectã ſenſit: vt æſtro*
Percita per latos vacca cucurrit agros.
HAEC *ab amoribus ad ſtudia eſt cõuerſio. cũ quis*
A ſcorto ad libros vertitur, & calamos.
Eſt ſatyrus iuuenis ſcortator: arundo, Puella
Flexilis in quemuis (det modo dona) virũ.

Quæ fugit, & latitat tunc cùm ſe ſentit amari
Oeſtro deinde velut bos cita: ſpreta fugit.
Βοῦς γὰρ ἀτιμαγελεῖ ποτ' ἔβα καὶ ταῦρος ἀν ὕλαν
Ὡς γὰρ ἑταῖρα φίλον, καὶ φίλος ἦν δύστ..ι.
Fiſtula diſparibus ſeptem compacta cicutis,
Innectat ſeptem artes denotat ingenuas.

SAPIENTIAM SEQVITVR ELOQVENTIA.

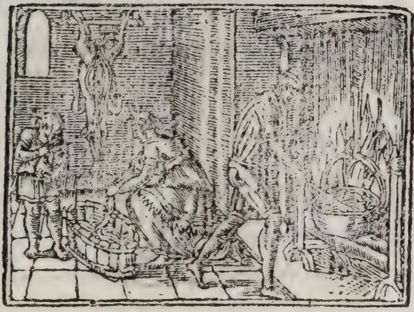
CVR ſtat Athenarũ Pallas ſuper arce ſuarum,
Cur venit & penna præpete Mercurius?
Cur magicæ portas aperit molimine virga?
Et faciles aditus (quò velit ire) parat?
Cur ſedet ante fores prohibens intrare puella?
Qua liuore nigro facta repentè lapis?
AN *quia Socratica eſt ſententia: in vrbibus eſſe*
Vnde queas aliquid diſcere: rure nihil?
An quia vbi regnat Sapientia: mox volat illuc
Facundi ille lepos Atticus eloquij?
Qui ſophiæ reſerat portas & cui venienti
Obſtans: muta ſtupet, ceu lapis inuidia.

ASSIDVITAS PERFICIT.

QVID magis eſt durũ ſaxo? Quid mollius vnda?
Dura tamen molli ſaxa cauantur aqua.
Πέτραν κοιλαίνει ῥανὶς ὕδατος ἐνδελεχείη·
Καὶ πόνος ἐνδελεχὴς πράγματα πάντα
τελεῖ.

MORS PERNICIOSORVM GRATISSIMA.

BESTIA *noxia ſus, quæ ſpes intercipit anni:*
Viua nocet tantùm, mortua tota iuuat.
Ergo vbi mactatur brumali menſe Decembri.
Purpureamq; animā guttura ſecta vomūt:
Vir, mulier, Pueri impexi, innuptæq; Puellæ
Conueniunt, gaudent, lætaq; flamma micat.
Diuiditur corpus membratim. Otaria, Perna,
Cauda, caput, xenio diſtribuenda nouo.
Flatilis in partem veſica venit puerorum.
Cætera proficuis exta parata cibis.
SIC VBI *quis periit Epicuri de grege porcus:*
Cui Deus eſt venter: pro ſale cui anima:
Omnia qui viuus vertit ſurſum, atque deorſum:
Congereret ventri quo malè verſa ſuo:
Plauditur. & cunctis eius gratiſſima mors eſt:

Qui vixit cœno deditus, atque gulæ.
Nam multi paſcuntur eo quo pinguit vnus.
Cùm corpus multis vnius interiit.
Incipit & prodeſſe ſimul, cùm deſiit eſſe
Ignauus viuens, mortuus vtilior.

ΑΜΦΙΛΗΨΙΣ.

RVSTICVS Vrbanas dū forte intraſſet in ædes
Dorophago portans munera cauſsidico.
Cauſsidicum offendit parte (hoc eſt ore voraci)
Sumentem lautos anteriore cibos.
Poſteriore autem, clyſterem vrgebat in aluum
Pharmacopola olido pronus aqualiculo.
EQVID agis Patrone? (cliens huic ruſticus) illi
Cauſidicus. CAPIO PARTE AB VTRAQVE SIMVL.

HOMINI EX HOMINE MATERIA, EX DEO FORMA.

CORDA *ferit telo Deus autor amoris eodem.*
Iunctis connubij fœdere corporibus.
Hinc genitos & ali iubet à Chirone biformis.
Cui rationalis pars, animalis & eſt.
SIC *pueri ex hominum coitu naſcuntur amoris.*
Queis Vitam Vegetat cum Ratione Deus.

DIVITIBVS, TEMPVS OMNE COMMODVM.

MAGNIFICA *medius ſedet altè diues in aula.*
Circunſtant varij quattuor hunc famuli.
Vnus habet veris flores, Fructus gerit alter
Aeſtatis, cornu diuite ſuppeditans.
Porrigit in calatho maturas Tertius vuas.
Multiplicem veſtem deniq; quartus habet.
At ſtat foribus mendicus Homuncio: panem
In latera, geſtu ſupplice, veſte rogans.
SCILICET *id ſignũ, quod agẽtibus otia tutò*
Commoda tempora ſunt omnia diuitibus.
At contra ſignum, quod mendicantibus: omni
Tempore: deficiunt omnia Pauperibus.

ÆTERNA HOMINVM NATVRA.

VER, *Aeſtas, Autũnus, Hyēs, Hæ quattuor annis*
Sunt tempeſtates, orbe volubilibus.
QVATTVOR *ætates homo ſic habet integer æui.*
Qui puer, hinc iuuenis, mox vir & inde ſenex.
Aeterno vt ſimilis mundo reuolutio vitæ
Nos itidem æternos arguat eſſe homines.

MVLIEREM TANGERE, MALVM.

RVSTICVS *algentem boreali frigore Faunum*
In ſua deduxit tecta, larémque foci
Montano Satyro (quem nunquam viderat) ignis
Pulcher, & aſpectu viſus amabilis eſt.
Viderat hic ſolem: ſimilem eſſe videbat & ignem
Soli: quo quid habet Mundus amabilius?
Ergo ratus Solem media fornace camini
Illapſum domui, ſemiferus Satyrus:
Protinus amplecti voluit, dare & oſcula flāma.
Ruſticus at cohibens, hunc ita corripuit.
Parce niſi abſtineas tibi barba cremabitur Hirce.
Quódque vides pulchrū: noueris eſſe nocens.
Nāque videre procul iuuat: at propè tāgere lædit.
Contactu abſtineas: intuitu fruere.

HAEC *adoleſcentes laſciuos fabula pulchra*
A Veneris flammis admonet abſtineant.
Pulchram etenim formam, ſub qua muliebre Venenum eſt:
Vt vidiſſe placet: ſic tetigiſſe nocet.

FACVNDA SENECTVS.

CANDIDA Cygnꝰ auis ſuprema ætate canora eſt.
In quam verti homines tabula picta docet.
Nam ſunt Canitie Cygni, dulciq́ʒ canore,
Virtute illuſtres, eloquioq́ʒ ſenes.
Dulce vetus vinum: ſenis eſt oratio dulcis.
Dulcior hoc ipſo quò ſapientior eſt.
Οὐ γὰρ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὔδη
Κυγνεῖον πυλίȣ ὦσμα γέροντος ἔην.

SEQVITVR SVA POENA NOCENTEM.

CONSCIVS offenſarum, animusq́; ſuipſius vltor
Viuit in inuita vita: cùm viuere nolit.
Cúmque mori exoptet: ſua mortis vulnera ſentit.
Nec tamen emoritur: ſed fert ſua termina ſecum.
Carnificémque ſui cùm ſeipſum ſentiat: à ſe
Vellet abeſſe quidem. Sed adeſt, ac vſque rotatur
Vt miſer Ixion. & ſe ſequitúrque fugitque.

IMITATIO CAPTATRIX.

SIQVIS *fœmineum tentat corrumpere ſexum.*
Fœmineos mores induat, ac habitus.
Sepoſita grauitate virι. multitia ſumat.
Imberbiſque velut fœmina, comptus eat.
Chromate tũ fucus, faciémque, manúſque colores
Pingat & adductam purpura rubra cutẽ,
Sic inſtructus, eam quam quærit, vadat adortum
Verbáque det miſtis blandula deliciis.
Oſcula mox iungat, nudos poſt oſcula tactus.
Cætera vis ſine vi diſſimulata dabit.
IVPITER *hac ſtuprum ſimulata Diana Caliſto.*
CLAVDIVS *vxori Cæſaris arte tulit.*

SCHOLASTICA GENERO-SORVM CORRVPTELA.

E N D E A *ſæua nimis factu, cultuq́; ſuperbo,*
Quæ famulam manibus imperioſa ferit.
Ad cuius proſtrata pedes, mutatur in vrſam
Virgo: cui fuerat libera forma prius.
P I C T A *Magiſtrorum tali eſt eicone! Tyrannis*
Quæ puerûm Naturam efferat ingenuam:
Liberiore prius fuerant vt qui indole nati
Supprimat abiectos, cogat & eſſe feros.

FONS SALMACIDOS. LIBIDO EFFOEMINANS.

VALLIS *in obſcura ſinus eſt vmbroſus opaco.*
Atque ibi turbidulis fons lutulentus aquis.
Quo qui fonte lauet: calidum reſtinguat vt æſtum
Quique paludoſo merigitur in latice:
Anteà ſi vir erat bene maſculus: exilit inde
Ambiguo ſexu ſemi vir Androgynos.
Talem Salmacidos fontem finxere Poetæ
Hermaphroditus vbi fœmina, virque fuit.
AT *réuera hic fons nihil eſt aliud, niſi cunnus,*
Ardentis veneris ſuaue refrigerium,
Cuius in obſcœna lama qui mergitur: illi
Firma viri virtus deperit, atque calor
Naturalis, & hunc effœminat vda libido.
Viribus effœtis, ſemiuirúmque facit.

DIVORTIVM EX IMPARI CONNVBIO.

VNDE fit vt tonitru horrẽdo Bõbarda frequenter
Diſsiliat: ruptæ tam duri mole metalli?
AN quia vi nulla poſſunt diuerſa teneri?
Frigida cùm pugnant calidis, humentia ſiccis,
Mollia cum duris: ſine pondere habentia pondus.
Namque ſali petræ gelido ſiccóque, repugnat
Sulphur, quod calidum eſt: quo pinguis liquitur humor.
Ecquid & eſt grauius ferro? quid durius illo eſt?
Quid contra leuius flammis? quid mollius illis?
Ergo nec eſſe diu ſimul hæc contraria poſſunt:
Quin mox erumpant miſto cum murmure bombo.
SVCCIDA ſic quoties iuuenili ſanguine virgo
(Quæ leuis ingenio, quæ molli carne tenella eſt)

Nupſit

Nupſit decrepito. cui vis exucca refrixit.
Qui grauis eſt annis. cui nil, niſi callus, & oſſa.
H Æ V quã difficile eſt lecto vt teneantur eodẽ.
Quin indignantes furiarum ardoribus iræ
Ille quidem grauis, hæc ardente libidinis igni,
Coniugium abrumpãt, magno cũ murmure gẽtis.

IVPITER ÆQVVS.

IVPITER, & IVNO certarunt, vtra voluptas
Sit maior, coitus fœminei, ánne maris?
Vtrumque expertus iudex de lite iocoſa,
Protulit (vt verum eſt) pro Ioue Tireſias.
Sæua ſed huic vltrix Iuno vſum lucis ademit.
Iupiter eſt æquus ſcire futura dedit.
HAEC eſt Iuſtitiæ diuinæ Ἐπιείκεια, rependat
Corporis vt damnum dotibus ingenij.
Senſibus externis nam qui ferè deſtituuntur:
His animi virtus acrior eſſe ſolet.

FACTA, IVVENVM CONSILIA SENVM.

O fœlix PRINCEPS: *quem circumſiſtit vtrinq;*
Viuida vis Iuuenum, conſiliumq́; Senum:
O contrà, infœlix Princeps cui armata iuuentus
Plus placet: extruſo cum ſene conſilio.
Exemplum eſt Roboam, regno priuatus auito,
Qui ſenibus pulſis conſuluit iuuenes.

ADVLATOR.

FISTVLA *dulce canit volucrẽ dũ decipit Auceps,*
At loquitur blando dulciùs ore Colax.
Sic hecatophtalmon ſopiuit cantibus Argum
Blandula ſuauiloqui tibia Mercurij.
NEMO *adeò vigil eſt cui non imponere poſſit*
Dulcis adulator nomine amicitiæ.

PERICVLVM IN TERRA, PERICVLVM IN MARI. vel NVSQVAM A MALIS TVTVM.

PER MARE fertur equis Pirata ĩ naue marinis
Bellua in orbe quibus nulla nocentior eſt.
In terram prædo ſua monſtra trifurcifer Vrget
Virginis ad raptum, quæ fugiens fit auis.
Nam Dea de cælo ſpectans, miſeranſq; Minerua
Perfugium Volucrem tollit in aërium.
HEV quid id eſt? Terra, atque mari violenta malorum
Vis furit: innocui raptibus expoſiti!
Nulla ſalus: niſi ſumma Dei ſapientia mutet:
Faxit & ad ſummos Vſque Volare polos.

SVMMA VIRTVS ADVMBRATAM VIRTVTIS SPECIEM ABOLET.

AMBVSTOS *apud Aethiopas, calidáq; Syenen,*
Torrida qua tropico terra ſub orbe iacet:
Cùm ſuper Vmbilicum media ſol parte diei
Conſtitit, aſtiui tempore ſolſtitij:
Efficit hic nullas tunc ſol altiſsimus Vmbras.
Lumine nam corpus circuit omne ſuo.
Qua prius & rerum nigra ſpectabatur imago:
Euaneſcit. & hac iam patet eſſe nihil.
SIC *Vbi* Τῆς ἀρετῆς φῶς λάμπρον, τῆς τε σοφίας
Vir clarus, ſummi luminis exoritur:
Eſſe Videbantur qui nonnihil, euaneſcunt.
Et nulli fiunt: qui fuerant aliqui.
Οἷος πέπνυται· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσι
Τοὺς λοιποὺς ἀπολεῖ· καὶ μόνος ἐστὶ σοφός.

VIRTVS INVIDIAM EXCITAT.

QVID ſibi vult haſta quod cum virtute vibrat
Inuidiæ reſerat Diua Minerua fores?
AN quia nulla ſine eſt odij ſapientia Zelo?
Liuorique aperit gloria digna viam?

SOPHISTÆ.

EN MVLTIFORMIVM *ferarum cùm gregem*
Lector, vides: rixantum inaniter ſimul,
Tum vocibus, tum dentibus, tum calcibus.
Elephanta nempe, maximam orbis belluam,
Contra Draconem, qui veneno ſiſsimus.
Stolidum Camelum, & verſipellem Pardalin,
Equum ferocem, cornibus Taurum trucem.
Et maximè Ceratinum Tragelaphum.
Necnon Chimeram, quæ triformis beſtia,
Leonis ore, (quo ſuperbius quid eſt?)
Salacis Hirci ventre, ſed cauda aſpidis.
VIDERE *te puta, ſimul nugantium*
Turbam Sophiſtarum ferocem, & barbaram,
Grandiſsimarum beſtiarum ſub polo.

Qui de Chimera, Tragelaphóque diſputant.
His nempe de nugalibus, quæ ſunt nihil.
Vel inutilia communis ad vitæ ſtatum.
Tamen ſupercilio graui, & clamoribus
Magnis frequenter & pugnæ furoribus.

EX DOMINO SERVVS.

CORNIBVS *in ceruum mutatū Actæona ſumptis*
Membratim proprij diripuere canes.
NAE miſer eſt Dominus, Paraſitos quiſquis edaces
Paſcit: adulantum præda parata canum!
Se quibus irridendum ſuggerit, & comedendum.
Seruus & ex domino corniger efficitur.

NIHIL IN AVSPICATO ADGREDIENDVM.

HEPTAPYLAS *Cadmus ſtatuens iam condere Thebas:*
Conſulit oracli numem Apollinei.
Reſponſoq́ dato, ſequitur (quæ prauia facta eſt
Sponte) bouem: inq́ ſolo, quo ſtetit, ædificat
Námque autore Deo, duce Natura, fuit index
Buccula, præſtantis fertilitate ſoli.
HVIVS *ad exemplum, ſi ſuſcipiatur agendũ*
QVOD FOELIX, FAVSTVM, PERPETVVMQVE SIET.
Sit Deus autor ad id: Naturaq́ libera Dux ſit.
Quæ conſtat Stoicis eſſe Pronœa Dei.

EX METV RELIGIO, vel VEXATIO DAT INTELLECTVM.

DILVVIO (vt cernis) totum ſtagnante per orbem,
Sunt duo in excelſis montibus incolumes.
Numina qui Diuûm ſacras venerantur ad aras,
Effundúntque pias ore tremente preces.
ARGVIT hoc, homines demũ meminiſſe Deorũ:
Aduerſis metuunt cùm mala temporibus,
Cúmque pericla vident: fieri tunc Religioſos
Ceu timor efficiat ſolus in orbe Deos.

PAX ARMATA.

HAEC *Quid cæruleo ſub peplo ſignat Amazon:*
Quæ riſum ſimulans ringitur ore truci?
In manibus cuius gladium prætendit oliua.
Tranquillo pro oleo deſluit vnde liquor?
SIC *pingenda venit mundanæ pacis imago.*
Quæ fictis reparat bella ſub inducijs.

ΠΟΛΕΜΙΚΗ.

ARS GEMINA *eſt belli vel vi, vel fraude gerendi:*
Vt victore hoſtis victus ab hoſte cadat.
Tecta quaſi vulpis fraus. vis quaſi aperta Leonis,
SIT DOLVS AN VIRTVS *ſed quis in hoſte roget?*
Ergo Aquilæ valeant, Lupi, & Vrſi. Minotauri
Vexillis: VVLPES & LEO *ſigna ſient.*

AMORI CVM PRVDENTIA NON CONVENIT.

FORTE *pharetratus pharetratū Phœbus amorē*
Riſerat:ac arcus tela Cupidinei.
Oſtentanſq́; ſuas, victo Pythone, ſagittas:
Spreuerat imbellis, quæ gerit arma, puer.
Vindictam indignatus Amor molitur. & auri
Cuſpide cor Phœbi figit amorifica.
Contra, odij Daphne refugi dat vulnus amata
Telo, cui hebeti plumbea cuſpis erat.

Ille amat, hæc odit. fugit hæc: ſectatur at ille
Dúmque fugit: Laurus facta repentè ſtetit.
Sic amat, & fruſtra. nec Apollo potitus amore eſt.
Vitius Apollinis eſt, ſic Amor opprobrium.
HAECCINE *doctorum ſors eſt inimica virorū,*
Vt iuuenes quamuis nō redamētur ament?
Exoſoſq; habeat prudentes ſi uita iuuentus
His ne iungatur ſtipes vt eſſe velit.

ΦΙΛΑΥΤΙΑ.

NARCISSVS *liquidis formā ſpeculatus in vndis,*
Contemnens alios, arſit amore ſui.
Tabuit: & ſenſim venienti in membra ſtupore
Ipſe ſui factus flos morientis amans.
HINC *fugite (ò iuuenes) fons iſte Philautia ſeipſũ*
Stultus vbi (cùm ſe non bene norit) amat.

SINE IVSTITIA CONFVSIO.

SI TERRAE Cœlum ſe miſceat: & mare cœlo.
Sol Erebo. Tenebris lumina, Terra Polo.
Quattuor & Mundi mixtim primordia pugnẽt.
Humida cum ſiccis, algida cum calidis.
In Chaos antiquum omnia denique cõfundãtur:
Vt cùm ignotus adhuc mẽs Deus orbis erat.
Eſt Mundanarum talis confuſio rerum,
Quo Regina latet Tempore Iuſtitia:

HVMANA ORIGO ET FINIS.

NASCITVR *vt ſolida frōdoſus ab arbore ramus,*
Quam vigor impacti roboris intus alit.
Sublimi & pulchros fundens cū palmite fructus:
In ſpacium ſe effert arduus aerium.
Sic pulchram exurgens oſtentat fœmina prolem
Terrigenæ è coſtis facta virago viri.
Et ſterilem fœcunda facit de prole parentem
Stante tamen vitam robore cuius habet.
Partibus aduerſis ſed conſtat vterque duabus.
Iuncta & hypoſtaſis eſt corporis ac animi.
Igneus eſt animis vigor, & cœleſtis origo:
Corpora de terra ſunt generata luto.
Hinc & corpus humi firmis radicibus hæret.
Ad cœlum adſpirat ſpiritus Empyreum.

NOX HABET CONSILIVM.

ERVAT ipſe oculos ſibi clarius vt videat quis:
Deſipiet. Fecit Democritus ſapiens.
Democritus Sapiens Medico vel iudice Coo.
Ceca die cui adſtat Noctua nocte videns.
ADMONET hoc magnis quod poſteà rebus agẽdis
NOX habet arcanum prouidæ conſilium.

MALEDICI POST MORTEM.

EXERCITVS ſuos ſequuntur Vultures,
Corui loquaces garrulæ Corniculæ,
Eſcam iacentum odorantes cadauerum,
Ac morſibus conuellunt ſuis Viros
Virtutibus fortiſſimos, ſed mortuos.
Viuis quibus nihil nocere fas erat.
Ac ſplendidos primùm petunt hominum oculos.
TALES aues in auſpicatæ, denotant
Clandeſtinos hoſtes, hiantes funeri.
Qui quos timebant: cùm forent ſuperſtites:
His mortuis calumnioſè detrahunt.
Conuicijs, iniurijsq; maledicis.
Tollunt & inprimis honorum lumina.

NOXIA COPVLATIO.

ENECAT *amplexu ſerpēs hedera arboris alta*
Quo ſuſtinetur ſtipitem.
SIC *& amica procax hedera formoſior alba,*
Lentis adhærens brachijs:
Quem ſemel amplexa eſt: laſciuo occidit amore
Suggens opes, & ſanguinem.

NATVRAM ARS NON MVTAT.

INDOCILE *ingenium ſi pergas velle docere:*
Infœlix operam perdas, vt ſi quis aſellum
In campum doceat parentem currere freno.
Qui cùm quadrupedum in morē videatur equorū
Tollere poſſe caput: greſſus glomerare ſuperbos:
Hunc tamen aut frenis, aut ſi calcaribus vrges:
Auriculas demittit iniquæ mentis aſellus
In terram, & pedibus poſticis calcitrat. Ergo
Deſine. Nā nūquàm Ars Naturā vincet. Equúſq;
Nunquam ex degeneri fiet generoſus aſello.
Et nunquam ex ſtolido cordatus fiet, ab arte.

EX MAXIMO MINIMVM.

HAE Sunt Relliquiæ Sacrarij, in quo
Fertur viua Dei fuiſſe imago.
Hæc eſt illius, & domus ruina,
In qua olim Ratio tenebat arcem.
At nunc horribilis figura Mortis.
Ventoſum caput, haud habens cerebrum.

NATVRA OPTIMA DVX SEQVENDA.

SAXOSI *montes ſidunt grauitate deorſum,*
Quos Natura ſuprà ſcandere poſſe vetat.
Attamen hos ſuper impoſitos ſtruxiſſe Gigantas.
In cœlúmque viam vi petÿſſe ferunt.
Vt raperent ſuperûm regnum cœleſte Deorum,
Qui varia in forma corripuere fugam.
ECQVID *id eſt aliud, quàm quos Natura vel ipſa*
Dictat ab effectis, velle negare Deos?
Et contra genium ſeſe obfirmare potentem,
Qui fugiens varÿs ludit imaginibus.
OPTIMA *Dux rerum ſemper Natura ſequenda.*
Quæ ratione animis dictat honeſta bonis.
Námque reluctari Naturæ, eſt more Gigantum
Bellare: & temerè πρὸς θεὸν ἀντιμαχεῖν.

CRASSA IGNORANTIA.

TALE *Gigantæum legitur genus: vt nihil altũ*
Cogitet, at ſpernat, vel neget eſſe Deum:
Et tantum quantum ſenſu exteriore mouetur:
Cõmodat ad præſens ſe, vel ad id quod adeſt.
Hoc genus Anguipedum. Mythici finxere Poetæ.
Quorũ affectus humi (ſegnis ad alta) repat.

MVLIER VMBRA VIRI.

VMBRA *ſuum corpus radianti in lumine ſolis*
Cùm ſequitur refugit: cùm fugit inſequitur.
SIC *ſunt Naturæ tales muliebris Amores*
Optet amans, nolunt: non velit, vltrò volũt.

PHOEBVM *Virgo fugit Daphne inuiolata ſequentem.*

ECHO *Narciſſum dum fugit inſequitur.*

ERGO *Voluntati plerumque aduerſa repugnãs*
Fœmina, iure ſui dicitur Vmbra Viri.

STVLTORVM QVANTO STATVS SVBLIMIOR: TANTO MANIFESTIOR TVRPITVDO.

AD FORMAM, *geſtúmq; hominis quadámtenus vſque*

Simius accedit: dum ſedet aptus humi.

Altiùs at quantò ſe effert: tantò magis ipſe

Apparet culo Simius eſſe glabro.

SIC *& perſonati homines, quos gloria tollit,*

Quo magis alta petunt ſunt mage ridiculi.

Sic & Brutus homo, qui ſe maiora capeſſit:

Ridiculus proprio proditur indicio.

ΑΛΕΚΤΡΥΟΜΑΧΙΑ.

INVOLVCRES *aquilas, in vulturióue rapaces,*
Diuerſæ aut alias conditionis aues.
Criſtati nunquam committunt prælia galli,
Pro præda aut generis nobilitate ſui.
At pro Gallinis victoriæ amore ſalaces
In Gallos Galli bella cruenta mouent:
In genus atque ſuum ſunt acres. cætera molles.
SOLO *vtinã ſimiles nomine, Gẽs, & auis.*

E

INDVLGENTIA PARENTVM LIBERIS NOXIA.

PLANTVLA *quæ veteri de ſtirpe ſub arboris vmbra*
Pullulat, haud temere ad frugem procera ferendã
Peruenit: aſt imis humilis radicibus hæret.
Sic puer vmbroſa patris nutritus in æde,
Inq́; ſinu matris, vix vnquam ſe arduus effert.
Vix vnquam frugi eſt. Ad claros creſcere honores
Auertens lucem quem non ſinit vmbra parentũ.
Sed ſedet vſque domi ignauus, producere fructus
Qui poterat lætos, alium tranſlatus in orbem.
NAMQVE *altæ frondes, & rami matris opacãt,*
Creſcentiq́; adimunt fœtus: vruntq́; ferentem.
VT *necat ergo ſuos arbos vmbroſa ſtolones.*
Blanda Patrum ſegnes facit indulgentia natos.
Mollis & matrum nutritio, frangit alumnos.

EX SORDIDIS PARENTI-BVS, HONESTI LIBERI.

INTEGER, & bellus puer hic eſt natus, utrinq;
Ex patre Centauro, matréq; ſubtus Equa.
BARBARICIS iſtud plerunq; parentibus ortos
Ingenuo pueros indicat ingenio.

ΑΝΤΕΡΩΣ ΕΡΩΣ.

O QVAM hæc porta fuit meritò ſcelerata vocata:
Quæ tãtùm admiſit per ſua clauſtra nephas!
Iret in amplexus vt amati Tullia Priſci,
Per patris occiſi corpus adegit equos.
Oderat ánne patrẽ? Non. ſed Tarquiniũ amabat.
Iſte libidinis eſt: is pietatis amor.
Cúmq; duo affectus traherent hinc inde potentes,
Corpora præpoſuit viua cadaueribus.
Hunc memor eſſe virum, aſt illũ oblita eſſe parẽtẽ:
Eſt malus ergo pij victor Amoris Amor.
Hem quis Amor? calcare patrem? ſectari alienũ?
Non Amor eſt certè. Sed furor, & rabies.

QVÆ IVDICIVM PERVERTANT.

COPIA otium, rerum ignorãtia, ſtulta Iuuentus
Illuſis animum ſenſibus exoculant.
SICVT honos, Virtuſq; minus, plus pulchra Voluptas
Complaceat. Docet hoc iudicium Paridis.
Iunoni Venerem qui prætulit atque Mineruæ
Filius Vt Regis, Ruſticus, & Iuuenis.

EMENTITA SPVRIORVM NOBILITAS.

FILIVS es Solis. Puero de patre roganti.
Conſcia reſpondit mater adulterij.
Næ verum dixit: quod poßit adultera quæuis
Dicere: námq; hominẽ Sol, & Homo generãt.
SIC *referunt Proceres ad patres: nomine natos*
Hæque ementito nobilitare volunt.

PIETAS VINDICTAM AVERTENS.

PER *catulos raptos Tigri pernice morata,*
Ad mare venator callidus vſque fugit.
AEten cùm fugeret, ſequeretur Iaſona Colchis:
Eſt ſe inſectantem ſic remorata patrem.
Abſyrtum fratrem puerum laniauit: & eius
Membra per oppoſitum tabida ſparſit iter.
Patre pio vt filij ſparſos dum colligit artus:
Impia tardato filia profugeret.
FABVLA *quid ſibi vult? Nimirũ quòd mala ſæpe*
Vlciſci pietas crimina non patitur.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΩΦΟΠΟΙΟΣ.

CVM *diſſerendo quiſpiam*
Sic fallit: vt verbis eum
Contrarijs oratio
Sua ipſius redarguat,
Tunc vrget aduerſarius
Battologiam mendacij
Ad vſque metam non loqui
(Vulgo in ſcholis vt dicitur)
AN *non id eſt conuertere*
Εὐδολογὸν *in ſaxum ſilens?*
SIT ERGO CONSTANS VERITAS.

SECVRITAS.

PASTOR *vtramq; lupi ſecurus dormit in aurem,*
Cùm vigiles ouibus ſentit adeſſe canes.
DVLCIA *ſic Princeps poſitis agit otia curis,*
Cùm fidos populo præpoſuit Satrapas.

PRINCIPVM POTENTIA.

MAGNORVM *in orbe Principum*
Næ magna maieſtas, Deûm
Accedit ad potentiam!
Quorum in manu mors, aut ſalus.
Nam verbulo, vel nutibus
Quod imperant: fit illico
EN *Rex homo throno ſedet.*
Armata circunſtat cohors.
Homo ſed alter ſupplicans
Adeſt prehenſus, qui ſuæ
Vitæ, neciſue pendulam
Procumbit ad ſententiam.
O QVANTVM HOMO PRAESTAT HOMINI?
O veritas prouerbij!
Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ θεός

ΛΥΚΑΝΘΡΩΠΙΑ.

TYRANNICI *Satellites,*
Qui ſeruiunt libidini,
Necnon alendo luxui
Tyranni agentis otia,
Vorantiſque gentem ſuam
In regia proteruia.
Et qui miniſtrant fomitem
Libidinis pecuniam.
Dolo, rapinis, cædibus,
Et opprimendo ſubditos
Innoxios, & ſimplices,
Oues velut deglubiles.
NAM *illi rapaces ſunt Lupi?*
Crudeliores vel lupis.
O QVANTVM HOMO NOCET HOMINI!
O veritas prouerbij.
Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ λύκος.

ALITER.

MVTARI *humanā quis credat poſſe figuram?*
Atque homines factos eſſe repentè Lupos?
An'ne Lupi fiunt: queis facta proteruia? quorum
Res perijt, fiſci cuncta vorante gula?
Quóſque fame errantes in ſyluas cogit egeſtas
Rapto viuentes, atque latrocinio.
Quique viatores, vt oues graſſando trucidant
Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ ὡς κακὸς ἐστὶ λύκος.

IMPOTENTIS VINDICTÆ FOEMINA.

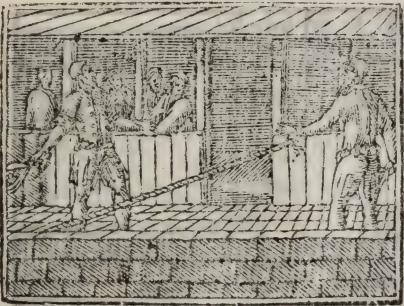
DILANIAT *Tigris rabioſam Hyrcana ſeipſam*
Et lacerat carnis propria membra ſuæ.
In quemuis alium quoties ſæuire negatum eſt.
Impatiens iræ tanta furit rabies.
SIC MEDAEA *ſuos, Progne ſic impia natos*
Occidere: quia non potuere patris.
Illa duos pueros, iugulauit ad ora parentis:
Hæc in dira patris prandia coxit Ithin.
O SEXVS *cupiens vindictæ, at viribus impos,*
Hyrcana mulier Tigride ſæua magis!

VLTIO CRVDELITATIS A POSTERIS.

CRVDELES homines humano ſanguine fuſo
Phtheiriaſi ſcriptum eſt interijſſe putri.
Exemplum Maximianus vt eſt, & Sylla perẽpti
Corpore per cunctos vermiculante poros.
Vt qui multorum cor explevere cruore:
Corroſi à multis ſanguigenis pereant.

MAGNVS LABOR CASSVS.

XERCET partes pila ſphærica corporis omnes,
Ora, manus, oculos, brachia, crura, pedes.
...ique pila ludit: motus incompoſitos dat,
Corporis affectus concipit & varios.
...am modò lætitia geſtit: modò rumpitur ira.
Flet, ridet, dubium ſpéſque metuſq; tenent:
...nique non agit, at ſatagit conamine multo.
Idq; pilam circa, rem minimi precij.
...licèt ex membris tanto ſudore ſolutis,
Vt nullum exiſtens inde ſuperſit opus.
... faciunt (aliter quàm vult Prudẽtia) qui dãt
Difficiles operas rebus inutilibus.

AMBITIO DESTRVENS.

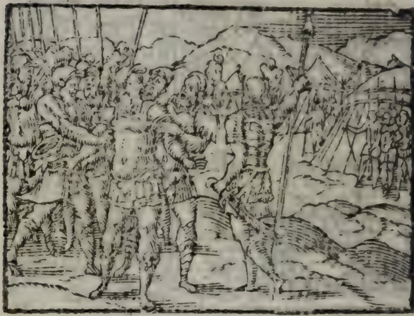
CVM IOVE *pro votis Semele eſt cõgreſſa rogati*
Maieſtate tonans qua ſolet eſſe Deus.
Non tulit æthereos corpus mortale tumultus.
Et periit votis ambitioſa ſuis.
CONGRESSVS *monet id fugiendas eſſe potentũ*
Qui tandem perdunt: quos ſibi conſociant,
Ergo poteſtatis fugito conſortia magna,
Téque (alicui ſi vis iungere) iunge pari.

A MATRIMONIO ABSIT SVSPICIO.

ZELOTYPO *vxorē Cephalo pulcherrima Procrin*
Suſpectam facies fecit adulterij.
ZELOTYPAE *vxori Cephalus ſuſpectus adulter:*
Auræ ſæpe vocans lene refrigerium.
Hicque fidem vxoris pertentans munere, ſenſit
Venalem donis eſſe pudicitiam.
Et dum quæreret id, quod non reperire volebat:
Perdidit vxorem per nemora alta vagam.
Illa virum obſeruans, dum poſt carecta lateret:
Quod dederat telo concidit icta ſuo.
Hic ratus eſſe feram torſit telum, illa recepit.
Hos habuit fines ſuſpicioſus Amor.
Ergo quod à Cato perhibetur Cæſare dictum:
Eſto legitimi lex rata connubij.
CONIVGIVM FOELIX (*inquit*) NON CRIMINE SOLVM:
CRIMINIS AST ETIAM SVSPICIONE VACET.

MVLTITVDINI CEDENDVM.

PLVRIBVS armatis obſiſtat vt vnus inermis
Quantumuis præſtans robore. Quis potis eſt?
Ergo manus dat captiuus quaſi ſponte ligandas.
Liberi & ex hominis conditione cadit.
Semihomóque caput fit libertate minutum.
An non hoc ſatius quàm malè malle mori?
SIC cùm ſtultorum numero ſententia vincit
Cedatur. ſolum nec iuuet eſſe Sophon.

Ἀλλὰ κὲν ἰσχυρὸς αὐτȣ̃ ἀείκεα πολμὸν ἐπισπεῖ
Εἴη αὐτίμαχος εἰ πλεόνεσσι μόνος
Ἄνδρασι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ γνωμέεις,
Ὡς περὶ τοῖς πολέμοις ἐστὶ γὰρ ἀργαλέον.

INTERMINABILIS HVMANAE VITAE LABOR.

SISYPHON *Aeoliden vates apud infera regna*
Damnatum tali ſupplicio eſſe ferunt.
Vrgeat vt celſam in rupem reuolubile ſaxum.
Quod ruit in præceps vix bene compoſitum.
Tollere rurſus idem ruiturum cogitur: & ſic
Scandens, deſcendens, irrequietus agit.
SISYPHVS *is mortalis homo eſt. reuolubile ſaxum*
Aeternum durans durus adúſque labor.
Qui dãnatus homo miſer eſt apud infera regna,
Infima enim terra quid iacet inferius?
Tollere qui caſſos noctéſque, diéſque labores
Cogitur: aſsiduas itque reditque vices.
Veſpere dumq; putat finem impoſuiſſe labori:
Inſipiendum iterum mane recurrit opus.

TECVM HABITA.

DAPSILIS ad mēſas animalia cūcta vocarat
E terra, atque mari Iupiter eximias.
Cuncta ſimul venére. epulo Teſtudo ſecundo
Venit: cúmque mora Iupiter increpuit.
Quærēti cauſſus, ΟΙΚΟΣ ΦΙΛΟΣ ΟΙΚΟΣ ΑΡΙΣΤΟΣ
(Φησὶν) Ἐν οἴκῳ γὰρ βέλτιον ἐστὶ μένειν.
Tardigradā cochleā domiportā, ſanguine caſſam
Ex illa edixit Iupiter eſſe die.
ADMONET hoc ſectanda gradu conuiuia tardo,
Atque domo propria dulcius eſſe nihil.
Πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἐστὶ κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν
Οἶκος προσφύγιον δ' ἀσφαλὲς ἐστὶ φίλος.

PRINCEPS IVSTITIÆ ADVIGILANS.

SCEPTRVM oculo ſuperimpoſito geſtabat Oſiris
Rex Pharius: quo non iuſtior alter erat.
Sceptrum iuſtitiæ eſt index, oculus nota ſacra
Mentis, quæ nunquam non agit, & vigilat.
REGIBVS exemplū prabēs (quod munus eorū eſt)
Iuſtitiam vt vigili diſtribuant animo.

INVIDIOSVM QVAM MISERVM ESSE PRAESTAT.

SPLENDIDA *ſi nequeat laus, aut fortuna parari*
Inuidiæ ſine latratu morſúq; canino:
Inuidia potius ſubeunda pericula triſtis
Quàm miſera vitæ. SCYLLAM *ergo finxit Homerus*
Candida ſuccinctam latrãtibus inguina monſtris
Dulichias vexaſſe rates: & gurgite vaſto
Ah miſeros nautas canibus laceraſſe marinis.
Quod minus eſſe malum quàm nigram intrare Charybdin
Vortice mergenti, ſic filia Solis Vlyſſi

Dixit-

Dixit. Μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις ὅτε ῥοιβδήσειεν
Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐνοσίχθων
Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὦκα
Νῆα παρὲξ ἐλάαν. ἐπειὴ πολὺ φέρτερον ἐστὶ
Ἓξ ἑτάρους ἐν νηὶ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας.

Inuidia obtrectans monſtris eſt Scylla caninis.
Funditus at merges Paupertas vaſta Charybdis.
Incidat in Scyllam qui vult vitare Charybdin.
Allatrat liuor mordax, abſorbet egeſtas
Ex vtroque malo minus elige. Qui ſapit optat
Inuidioſus enim mage, quàm miſerabilis eſſe.

DIVINA VERBA SECVM NON PVGNANT.

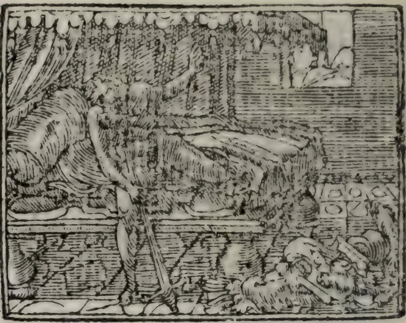
EX PVLICE, Antiquo Poeta. HERMAPHRODITVS

CVM mea me genitrix grauida geſtaret in aluo:
Quid pareret: fertur conſuluiſſe Deos.
Mas eſt (Phœbus ait) Mars, Fœmina. Iunóque neutrum.
Cúmque forem natus Hermaphroditus erã.
Quærenti lethum. Sic Iuno ait. Occidet armis.
Mars cruce, Phœbus aquis. Sors rata quæque fuit.
Arbor obumbrat aquas, aſcendo. decidit enſis
Quem tuleram, caſu labor & ipſe ſuper.
Pes haſit ramis. caput incidit amne, tulique
Fœmina, Vir, Neutrũ, Flumina, Tela, Crucẽ.

GRAECVM SIC EXPRESSIT POLITIANVS.

Ἔγκυος οὖσα γυνὴ τέκος περὶ Φοῖβον, Ἄρηα
Ἥρῃ τοὺς ἅμα Τρεῖς ἐξερέεινε θεοὺς
Ἄρσενα Φοῖβος, Ἄρης θηλὺ φάτο κ᾽ οὐδέτερον δὲ
Ἥρη. πάνθ᾽ ὑγιῶς Ἀνδρόγυνος γὰρ ἔφυ.
Εἰρομένης δ᾽ ἐμόρον. Μόρος οἱ ξίφος ἔχραεν Ἥρη
Σταῦρος Ἄρης, Φοῖβος κύματα. πάντ᾽ ἀπέβη
Δένδρῳ ἐφειστήκει πέσε δ᾽ οἱ ξίφος, αὐτὸς ἐπ᾽ αὐτῷ
Ἤειπεν εἰς ποταμὸν κύμβαχος ἐκ δὲ ποδοῖν
Ἤρθη ἀπ᾽ ἀκρεμόνων. θάνε γοῦν θηλύς τε καὶ ἄρρην
Κ᾽ οὐδέτερον φαύρῳ, κύμασε, καὶ ξίφει.

MENS SIBI BENE CONSCIA NESCIT TIMERE.

SOLA quies tenebræ, nox, ſollicitudo, pauor: ſi
Per mala conturbant ſomnia Maniacos
Terribili ſpectrum videantur vt ore videre
Triſte Melancholicis quod ſit imaginibus
Sic vidiſſe ſuum Brutus cacodæmona dixit.
Quem præſumptū animo finxerat ipſe ſibi.
Credimus? Anne pauēt hi qui ſibi ſomnia fingunt
Obuerſatur atrox Mortis Imago quibus?
Ergo toro ſurgens, ſomnum tenebraſq; peroſus
Aeternum ad ſomnū fugit, & ad tenebras.
Incubuit gladio moriens, vt ne moreretur.
Quid poterat gladio peius ab hoſte pati?
Sed malè conſcia mens, & ſanguis Cæſarianus,
Vltricem vrgebant in ſua fata manum.
At ſecurus agit cui mens eſt conſcia recti.
Vana nec vmbrarum ſpectra videre putat.

CVRIOSITAS MVLIEBRIS.

PALLADA *quod puduit: clauſum inſpexère miniſtræ.*
Quid fœminis eſt curioſiùs malis?

FVTILITAS, LIBIDO, ET AVARITIA MERETRICVM.

IN COITV *occidit proprios de nocte maritos*
Natarum Danai perfida progenies.
Crimen ob hoc, haurit pertuſis flumina vaſis.
Quæ nūquā expleri (quod fluat vnda) queūt.
PERSEVM *Meretrix vas eſt, rimisq; fatiſcēs*
Perfluit hàc, illàc, continet atque nihil
Seu ſpectes animum, ſeu corpus. perfluit omni
Parte, nec arcanum, nec venerem retinet.
Adde quòd expleri vas inſatiabile, vulua
Semper hians nequeat. ſed nec auaritia
Ergo virum in coitu nocturno, (vt fabula ſignat)
Si qua libidinis eſt inſatiata, necat.
Semper, & exhaurit futili vas ore: nec implet.
Ipſaq; vas portat: ipſaq; vas ſimul eſt
Proinde velut meretricia imago libidinis iſta
Inſatiabilis eſt, Sic & Auaritia.

ANIMA IBI ANIMAT, VBI AMAT.

DEMOPHOON vẽtis cùm vela, & verba dediſſet,
Stabat arenoſo littore Phyllis amans.
Nauem rapta ſequens oculis, & brachia tendens
Huc: vbi iam fugiens ſpiritus eius erat.
Spirit⁹, ac anima, hic animãs vbi Phyllis amabat.
Corpus & vt vitam, vita ſecuta animam.
Quid mirum perijt ſi poſteà Phyllis amore?
Exanimum corpus viuere non poterat.

CVRIOSITAS FVGIENDA.

MITTE *arcana Dei cœlumq́ inquirere quid ſit.*
Nec ſapias pluſquàm debet homo ſapere.
Caucaſeo vinctus monet hoc in rupe Prometheus
Scrutator cœli, fur & in igne Iouis.
Cui cor edax Aquila in rediuiuo vulnere rodit.
Materia pœnis ſufficiente ſuis.
Ἡ δὲ προμηθεῖ ἄχος δάκνει κέαρ ἔγ]ερον ἔνδον
Καρδιοβρώστος ὅμως ἀετὸς ἐστὶν ἄχος.

PERVERSA IVDICIA.

IVDICE *ſub Tmolo concertauêre canentes.*
Pan Paſtor calamis, Cantor Apollo lyra.
Et prolata Midæ fertur ſententia, ſuaui
Stridula cui melior tibia cenſa cheli.
Ob quod tam abſurdū indignatus areſton Apollo.
Illi Aſini longas indidit auriculas.
Auriculas Aſini fatuus Rex notus vt eſſet.
Dignas tam ſtolidi iudicio capitis.
SVNT *quibus eloquio ſapient, eloquentia vana*
Plus placet: & vero ſimplice ὁ ψευδὴς μῦθος.
O vtinam inſignes aſininis auribus eſſent:
Vt poſſet fatuos noſcere quiſque Midas.
Dicere quos merito: licet inuerſos Apuleios,
Nam facie humana, cætera ſunt Aſini.

ADVLTERIVM.

GNOSIA PASIPHAE *tauro ꝟt frueretur amato*
Factoris arte Dædali.
Dicitur in ꝟacca ſeſe aßimilaſſe figuram
Incluſa fabrili boue.
Fabula credibili ſed re. nam Paſiphaë ipſa
Domo latens adultera,
Taurus adulter erat, quem admiſit. non alienum
Secuta taurum, ſed torum.
In quam non etenim ſe ꝟertit fœmina formam,
Vt expleat libidinem?
Meſſalina Lupa titulum mentita Lyciſca
Auguſta Lais proſtitit.

VNIVS DEI ÆTERNITAS.

INNVMERABILIVM *ſeclorũ millia fertur*
Viuere Arabs Phœnix vnica ſemper auis.
Ex ſeipſa naſcens, ex ſe reparabilis ales.
Quæ exoriens moritur: quæ moriens oritur.
Nam dum deficiens ſolis ſe torruit igni:
Naſcitur è flammis mox rediuiua ſuis.
CREDIMVS? *An vanũ reputamꝰ quod peregrinæ*
Dicere libertas audet in hiſtoriæ?
CREDIMVS. *Et certè eſt volucris ſub imagine, viuens*
Aeternum Phœnix vnicus ipſe Deus.
A ſe principium capiens reſolutus & in ſe.
Semper & exoriens luminis igne ſui.

VNVS PRO MVLTIS.

VNVM *pro multis dandum caput: atque ſalutem*
Multorum in fatis vnius eſſe viri
Fratribus occiſis oſtendit Horatius, vnus
Tergeminos fratres vincere qui potuit.
Cuius pro tota vnius victoria gente,
Romano Albanum ſubdidit imperio.
Exemplumq; dedit cæſa lachrymante ſorore:
Quàm diuerſus amor ſanguinis, & patriæ.

STVDIORVM CONTENTIO.

AD FRVCTVS *palmæ venitūt puer vnus, & alter*
Hic ſuprá aſcendit, pronus at ille iacet.
Is qui ad radices deſperans ſubſtitit imas
Præſtat opem erecto, ſuppediiq́ vicem.
Qui veró aſcendit fructus decerpit, & ex iis
Largitur ſocio participemq́ facit.
CERTAMEN *ſtudii, & doctrinæ gloria, Palma eſt*
Ad quam contendunt ingenui pueri.
Quorum alii pulchro victi in certamine, tollunt
Victores: & iis corpora ſubiiciunt.
Quêis tamē excerptos prudētia ab arbore fructus
Dant impetitos, conſilióque iuuant.
NON *omnes quicunq; ſtudēt: profectibus æquis*
Ad frugem veniunt. deficit at bona pars.
Qui nitentur enim ad ſummum illis altius ibunt:
Qui circa excordes infima ſubſliterint.

RESPVBLICA.

ASPICE *mutatos Delphinũ in corpora nautas*
In rate pampineis frondibus implicita.
Quam remoratam alij remis, ac arte gubernant,
Præcipites alij ſub vada cæca natant.
Eſt in puppe Deus quem ſupplex vnus adorat:
Diffugiunt varia transtra per alta feræ.
OPTIMA *ſignatur Reſpublica imagine tali,*
Turbida quam circum multa negotia ſtãt.
Namq; Deũ in ſummo reſidentẽ Eccleſia placat.
At proceres vrbem pro ratione regunt.
Eſſe φιλανθρώπους *quos (vt Delphinas) oportet:*
Vt genus & ciues prorſus amare ſuum.
Nec per magna etiam dubitare pericula mergi,
Vt reſpublica ſit libera ſeruitio.
Sic & amatores hominum, atraq; Deorum
Vrbi cùm fuerint: nulla tyrannis erit.

NON NOBIS NATI.

M E L *Homo cum cara rapit ex aluearibus ipſis*
In diſco: longī fertq; laboris opus,
Mel homini, ceramq; Dijs aluearia fingunt.
Sic vos non vobis——————
Nō ſibi ſed domino ſerit, & metit arua colon'
Sic vos non vobis——————
Non ſibi ſed domino premit vſtā vinitor vuā
Sic vos non vobis—————— *Melli-*
Nō ſibi, ſed domino carpit ſator arbore fruct' *atis a-*
Sic vos non vobis—————— *es*
Non ſibi patronus, ſed nouit iura clienti.
Sic vos non vobis——————

Non ſibi, ſed regi miles gerit arma: tamen ſi
Occidit in bellis: occidit ipſe ſibi,
Nec ſibi (cùm ſuperat) vincit, pro principe vincit.
Sic vos non vobis——————
Nō ſibi præſcribūt Medici ſumēda, ſed agris
Sic vos non vobis——————
Nō ſibi, ſed populo cātant ſua carmina vates
Sic vos non vobis——————
Non ſibi doct. homines ſcribūt, ſed poſteritati
Sic vos non vobis——————
Non ſibi, ſed cūctis opifex ſua in arte labora
Sic vos non vobis——————

Mellificatis apes

Ad nullos minus, ac autores peruenit acti.
Fructus, viuit, agit denique nemo ſibi.

SVMPTVS, ET QVÆSTVS.

TEMPORE *quæ gignit fœtus, ac lactat eodem*
Beſtia prolis amans, eſt Lepus Αμφιγενής.
Dúmque ſuperfœtat: parit, & coit, ac alit vnà,
Nec patitur vacuum ſeminis eſſe vterum.
EXEMPLVM, *qui rem profundit, vt augeat idẽ.*
Dũ facit & ſumptus, ſic quoq; lucra paret.
Nec penitus loculos vnquam patiatur inanes,
Sed quæſtu expenſas vberiore leuet.

PERDITA IVVENTVS.

FRVGISPERDA *Salix, cui dat circũfluus humor*
Nutrimen, calamos inter arundineos.
FILIVS *eſt cui patris opes alimenta miniſtrant,*
Vt fluat in molles vndique delicias.
Inter adulantum pulchras ſpecie, ſed inanes
Turbas, blanditiæ flexilis & Coracas.
Aetatis cum flore ſuæ qui ſemina perdens
Virtutum: nulla poſteà fruge valet.

DEFLORATIO.

CVM VENVS *alma Roſā in ſpineto carperet albā*
Læſit acuta Deam vulnere ſpina leui.
Sanguis & exiliјt, quo mox Roſa tincta colorem
Traxit (quæ fuerat candida) purpureum.
SIC VENVS *ætatis florem cùm excerpſit, in alba*
Virgine: fit punctim plaga, cruórque fluit.
Quæq́; prius medio roſa candida floruit horto:
Panditur explicitis ſuaue-rubens folijs.

VIRO INDECORA SALTATIO.

PERSONAT aurata cithara crinitus Iopas.
Cum riſu ſpectans ſexus vterque ſedet.
Simius at media ſaltat veſtitus in aula.
Sic hominem ſimulans, vt videatur homo.
Tamq́; ſibi ipſe placet ſaltans, homo credat vt eſſe.
Ridiculus cunctis Simius attamen eſt.
DEDECOROSA hæc eſt hominis ſaltantis imago.
Clunes ſub crotalo dum mouet, atque pedes.
Dat motus incompoſitos: numero mediatur
Reſpondere pari, conueniente pede,
Dum ſtudet ac vni ſtultæ placuiſſe puellæ:
Ridendum ſe alijs omnibus exhibuit.
Si quis vt ignarus ſit conſuetudinis huius:
Inſanire putet quem videt: hoc agere.

GVLA SEV VENEFICIVM.

PISCIS INESCATO *Labrax vt prenditur hamo.*
SIC *gula permultis attulit exitium:*
Vtq́ꝫ renitentem piſcator ab æquore piſcem
Vt trahit ad terram morte latente cibo.
SIC *hæredipetæ, captatoréſque veneno*
Tinctis ſæpe trahunt morſibus ad tumulũ.

STVPOR ADMIRATIONIS, EX ARMORVM, ET LITERARVM PRAESTANTIA.

INDITA BELLONAE *Sapiētia & arma Minerua*
Gorgonis os clypeo quæ gerit anguicomum
Vertit, & hoc monſtro homines in ſaxa rigentes
Cernere tale oculis qui voluère caput.
SCIRE *cupis quid ſignificet Panoplia talis*
Pallados armata, monſtriferaque Deæ?
LITTERAE & ARMA (*quibus Sapientia, palmáque victrix.*
Quæritur) *hæc duo ſunt inclyta precipuè:*
Quorum homines rapit admiratio tanta: ſtupore
Defixos, vt eos ſaxa quis eſſe putet.

QVI SE NON NOVIT BELLVA EST NON HOMO.

ILLVD *de cælo deſcendens* ΓΝΩΘΙ ΣΕΑΥΤΟΝ
In templo Delphis extat Apollineo.
Omnia cui cedant diuini oracula Phœbi,
Ecquid enim melius, quid ſapientius eſt?
Te ergo niſi noris Sunamitis, beſtia fies
Atque ſequêre tuum Buccula facta gregẽ.

SENES A IVVENIBVS TOLLENDI.

SICVT fortis equus ſpatio qui fortè ſupremo
In bello, aut curſu vincit Olympiaco:
Poſteà confectus ſenio tardante, quieſcit:
Pérque alios curru præpete fertur equos.
Id quod Alexander veterum memor officiorum,
Bucephalo fieri iuſsit & ipſe ſuo.
QVANTO iuſtius eſt vt honeſtè ætate peracta,
Patres annoſos ſuſtineant iuuenes?

VIRTVTES INGENITAS VITIA ERVMPENTIA EXPELLVNT.

CANDIDVLAE & *nudæ cœleſtis origine regni*
Virtutes homini protinus ingenitæ:
A terra vitijs homini erumpentibus atris
Armatiſque, in cœlum vnde fuêre, volant.
SCILICET *eſſe ſimul nunquã cõtraria poſſunt:*
Lucida nocte dies vt veniente fugit.
Id fit vbi ſpectas radix rabioſa malorum
Non cœlum ſolum ſed ſalon, atque ſolum.

AVARVS INOPS.

TANTALVS *à labris ſitiens fugientia captat*
F umina: & eſuriens carpere poma nequit.
Fructus plena labris nãq; imminet, effugit arbos:
Et refuga eſt mento quæ fluit vnda tenus.
Sic miſer in liquidis ſitibundus Tantalus vndis,
Frugibus in medÿs eſurit atque ſitit.
NOMINE *mutato de te narratur Auare*
Fabula, qui multas pauper es inter opes.
Quas non attingis, nec ſcis quem præbeat vſum
Nummus: at in cenſu diuite, viuis inops.

AMORVM PROGRESSVS.

HOC altare tenent mater Venus, atque Cupido
Filius, ardenti cum face tela gerens.
Adſtat Olor ſua fata gemens, geminiq; columbi.
Iungere qui inſertis oribus ora parant.
HAEC eſt effigies depicta libidinis, vt qua
Ardet in affectu, vulnus & intus alit.
Accedens propius, mox oſcula iungere geſtit:
Suauiat, & Veneris deniq; rem peragit.
Poſt factum feciſſe piget, cumq; acceleratum
Aut ſenium, aut lethum ſentiat eſſe, gemit.
ERGO libidinei myſteria monſtrat Amoris
Singula in hac ara quæ ſtat imago ſacra.
Affectum, vulnus penetrans cor, & oſcula, actũ.
Et factum, ſequitur quod metanœa gemẽs.

VLTIO AFFECTATÆ TY-RANNIDIS. vel DEVS SVPERBIS RESISTIT.

ASPICE *crudeles dantem Salmonea pœnas*
Altitono (eſt auſus quem ſimulare) Ioui.
Demens, qui nimbos, & non imitabile fulmen
Aeris ponte citis eſt imitatus equis.
Verum igitur fulmen (voluit quod fingere) ſenſit:
Dixit & hæc moriens: dicere vel voluit.
PARCITE *mortales imitari velle tonando*
Immortale Deûm numen, & imperium.
Parcite velle ſequi vel dicta, vel ficta potentum:
Quod minitamur enim: iudicio patimur.

HOMO CVM IN HONORE ESSET NON INTELLEXIT: & COMPARATVS EST IVMENTIS.

HVMANA *in magno cùm Natura eſſet honore*
Non agnouit, & eſt æquiparata boui.
At poſtquàm proprio ſpeculata in fonte: ſeipſam
Vidit, & vt vidit, nouit: & erubuit.
Amplius & terra ſeſe adclinare grauata:
Exurrexit: & os ſuſtulit ad ſuperos.
Agnouitque Deum, & Rationem: protinus illi
Reddita imago Dei priſtina forma fuit.

SOCIETAS.

FORTE *profecturi quinq;, aut ſex ad mare Riui*
Conuenere ſimul rupe ſub aëria.
Conſilióque habito, viſum eſt coeuntibus vnà
Ire patrem verſum fluctibus Oceanum.
Viribus vt plures iunctis maioribus eſſent.
Nec ſe exſiccarent æſtus, & ariditas.
Ergo quod ad naues potuit ſatis eſſe vehendas:
Fecerunt miſtis nabile Flumen aquis.
Vnus at indignans alijs ſe iungere riuis:
Solus in aridulo reſtitit alueolo.
In genua acclinis contraxit membra. nec vltra
Fuſus, ad Oceanum tendere non potuit.
Quinetiam lachrymis penitus defecit abortis.
Fons ipſe arenti puluerulentus humo.

Exem

EXEMPLVM *minimis hoc mercatoribus eſto*
Qui quærunt magnas per mare diuitias:
Ne ſocios fugiant: ſimul at commercia tractent.
Nam ſi non poſſunt ſingula, cuncta valent.

SVMMA IMPIETAS.

ΑΘΕΟΣ, ΚΑΙ ΑΠΑΤΟΡ.

ASTRONOMON *vulgo conceptus fortè regabat.*
Eſſet in hoc Mundo quo patre progenitus?
Huic ille oſtendens cœlum, Caſcúmque ſedentem,
Hic pater eſt (inquit) corporis, ille animi.
Cui puer indignans. QVAE SVPRA NOS
NIHIL AD NOS.
Et genitum tali me piget eſſe ſene.
O SVMMA *impietas, non velle agnoſcere patrem!*
Factorémque ſui non reputare Deum!

SINE CERERE, & BACCHO FRIGET VENVS.

LIBER, & *alma Ceres Venerē comitātur vtrinq;*
Aureaq́; altari ſtat Venus in medio.
Δημήτρ' εἰσβίον ἐςὶν Αμαλθείας κέρας; αἰγὸς
Καὶ ςαφίλη Βάκχω κλημματικὴ Βρόμιο.
SCILICET *ad ſignū quid ibi Venus eſt: vbi abūdat*
Copia magna cibi, copia magna meri.
Spumat enim feruente mero de ventre libido.
Atque cibo ſine queîs lāguet, & alget iners.

MILITIA EST VITA HOMINIS SVPER TERRAM. IOB VII.

CONCVRRVNT *Equites Cataphracti Vtrinque duello*

Ἐν δὲ πύλῃ πόλεμος ἔνγραφος ἐστὶ νομός.

GLORIA PROPOSITA EST VICTORI, INFAMIA VICTO.

Ἐκ σκοπιᾶς δὲ ὁρᾷ ἀρχὸς ἀγωνοθέτης

MILITIA *eſt hac, Vita hominis, dum Viuit in orbe.*

Οὐρανόθεν θεατὴς ἐστὶ θεὸς βασιλεύς

Scripta palàm lex eſt in Moſe Euangelióque

Πάντες ἴασι. μόνος ἀλλὰ βραβεῖον ἔχει.

IN CAROLVM AVSTRASIVM IMPER V

CAROLVS *occiduæ Princeps Auſtraſiæ ora*
Diuiſum imperium cum Ioue Cæſar habet.
Iupiter in cælo, terrarum Cæſar in orbe,
Inter hic humanos imperat: ille Deos
Nec mirũ. Mars fertis enim ſapienſq́; Minerua
Dant manibus præſens talibus auxilium.
PARVA FORIS SVNT ARMA, DOMI NISI CONSILIVM SIT.
Magnanimus, prudẽs, Cæſar vtroq; viget.
Vt nunquã (his velut Herculeis firmata colũnis)
Gloria Cæſarei corruat imperij.
Nec dum finis hic eſt. Duce ſed virtute, ſequentẽ
Fortunam euentis proferet VLTERIVS.
Impediat niſi qui DONEC TOTVM IMPLEAT ORBEM
Creſcit, & hunc cigat citerius regredi

ΠΑΡΕΡΓΟΝ.
ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΩΝ ΒΙΒΛΩΝ ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΥ.

DE PROCELLANI HOSPITII RVINA IN TRES NOBILES AMASIOS ADOLESCENTES. LVGD. 1540.

TRES *in vno lecto, ſimul vna & nocte iacebant*
Qui prima iuuenes nobilitatis erant.
Dum duo colludunt: certantq́ue vter inter vtrunque
Dormiat. & libro tertius inuigilat.
Fit fragos. Ecce repentè domus ruit impete grādi.
Sôrſque viris, nox, mors incubat vna tribus.
Quadraginta annos, ter quinque & verterat anū
Secula. Lugduni tanta ruina fuit.
Quos pro nominibus. titulos habuere locorum,
Corbero, Circeiúſq́ue, ac Seneceius erant.
Tres vnum vt fatum: tres vnū habuere ſepulchrū
Sic animis celum ſit tribus vna domus.

Amen.

DE IISDEM AENIGMA.

TRES ſine dente ruens occidit Adonidas vnus
In multi capitis ventre Leonis Aper.
Qui prius ingenti ſub mole fuère ſepulti:
Extincti fato quàm properante forent.

MIRABILIS EVENTVS.

HISTORIA LVGD.
1552.

REDITVS AB INFERIS, SEV
ΑΝΑΒΙΩΣΙΣ.

VIVVS humũ ſubijt, qui foderat ante ſepulchrũ
Ipſe ſibi, ingenti mole ſuperpoſita.
Viuus & ad manes deſcendit: vt Amphiaraüs
Hicque horas centum, & ſeptuaginta fuit.
Horas, quas potuit tantùm numerare, dies non:
Nullum namque vident infera regna diem.
Hebdomadam durauit, agens tellure ſub alta,
Lucis, ſomni expers, aëris, atque cibi:
Ergo quid interea fecit? bibit. & bibit vndam,
Qua reſudabat eò fluxerat vnde prius.
Ac poſtquàm ſuperis iam lux octaua refulſit:
At egeſta cauo chaſmate terra fuit:
Crediderant quem pridem homines periiſſe, repētè
Alter vt Alcides, ad ſuperos rediit.

Viribus integris ſenſu, & ſermone valenti,
Sanus ad extremos vixit & inde dies.
Quid mirum, infernis potuit ſi excedere regnis?
Vt iubet infera lex, edet at ore nihil.
Quam niſi dicta eſſet violaſſe Proſerpina legem:
Ad ſuperos ſalua lege reuerſa foret.
PRR O *ne quis & hoc fictum putet eſſe: ego vidi*
Scriptor. Quid viſu certius eſſe poteſt?
Planius & geſtam quiuis intelligat vt rem.
Citra figmentum ſic habet historia.

Anno Domini M. CCCCCLII. ad Nonas Februarij Franciſcus Peluſius Lugdunenſis φρεατορύκτης ſenex ſexagenarius. dum in colle D. Sebaſtiani, in villa Ludouici Dheiræi puteum foderet altum pedes 40. egeſta terra de ſuper irruenti ad profunditatem triginta quinque pedum, oppreſſus eſt foſſor viuus, qui incumbenti periculo, quod fortè præſens habuit tabulatum oppoſuit: ſub quo reclinatus, & à cadenti mole protectus, aëris, & ſpiritus aliquantum retinuit: quo ſeptem dies, noctéſque vixit, ſine cibo & ſomno, ſola vrina epota ſtomachum roborãs, & omnis doloris expers, atq; adeò mœſtitiæ, Quinetiam ſpei plenus (quam in ſolum Deum collocarat) idemtidem auxilium ſibi ſaluo inclamans, ſed à nemine auditus, cùm tamen ipſe ſuperorum motus, ſtrepitus, & verba audiret: horáſque ſonantes numeraret. Poſt ſeptimum deinde diem, cùm ipſi iam conclamato pararetur pheretrum: effoſſúſque eſſet magna ex parte puteus, repente audita eſt vox eius de profundis clamantis: quam primùm ſecutus eſt pauor, ac ſi ſpiritus exauditus eſſet ſubterraneus: mox clamore perſeuerãte iniecta ſpes: & accelerata effoſsio: donec viuus, & valens hauſto prius vini calice per funem euectus eſt: viribus adeò integris, vt ad ſe tollendum neque

neque ſe ligari paſſus ſit: neque aliena ope vti voluerit. Senſu verò adeò ſano, vt etiam iocabundus, crumenáque prompta, & pecunia numerata, diceret ſe cum benignis hoſpitibus diuerſatũ, apud quos ne teruncium quidem per ſeptem dies impẽdiſſet. Et mox ad opus eſt reuerſus, ſuperſtes adhuc cùm hæc ſcriberem.

Eodem tempore, ac in eiuſdem Lódoici ædibus, aliud accidit portẽtum. Felix namq; domeſtica inter reliquos fœtus numeroſos enixa eſt catellum viuum monocephalon bicorporem, octipedẽ ἀρσενιθηλυκὸν, vtriuſq; ſexus corporibus ſic inuicem complexis, & in vnum caput coeuntibus: vt amplectentium, & oſculantium ſpeciem præberent.

Quæ ſanè ſigna ſalutis, abundantiæ, &
amoris concordis præſaga eſſe
creduntur. Qui vidit, teſtimonium perhibuit.

B. ANVLVS.

LVGDVNI,
MATHIAS BONHOME
EXCVDEBAT.

SPECIAL 85-B
N 10054
7740
A57
1564

THE J. PAUL GETTY CENTER
LIBRARY